

[Brorsen.]

kommen fantastiske Tal, vi har staaende paa Finanslovsforslaget, og tager man sig ikke sammen nu, saa ender det efter min Opfattelse med en Katastrofe, med Inflation og alt hvad dertil hører. Derfor har jeg ogsaa den Tro til den danske Vælgerbefolkning og til den Rigsdag, der kommer efter Valget, at den vil forstaa, hvad der er det første fornødne: Hvad Du evner, kast af i de nærmeste Krav. Det gælder her som ingen Sinde tilforn.

A. C. Mortensen: Jeg har ikke bedt om Ordet for at blande mig i den egentlig politiske Debat, men jeg ønsker, den sidste Gang jeg har Lejlighed til at betræde denne Talerstol, at fremsætte et Par Bemærkninger om et specielt Spørgsmaal, der ligger mig paa Sinde.

I den Tid, vi ingen Ministre havde, udstedte Justitsministeriets Departementschef et Cirkulære, hvorved det blev helt forbudt en Række Organisationer at afholde Lotterispil og Tombola. Det er de Organisationer, der efter Departementschefens Opfattelse ikke har noget almennyttigt Formaal, og blandt disse Organisationer medregnede han Afholdsorganisationerne. Det er tilladt, hvor det drejer sig om Indtægter, der gaar til Redningsarbejdet, men hvis Indtægten gaar til Afholdsbevægelsens almindelige Formaal, der særlig bestaar i Agitation for større Ædruelighed, er der ikke Tale om, at der under nogen Form kan gives Afholdsorganisationen Tilladelse til Lotterispil og Tombola. Det er efter hans Mening ikke et almennyttigt Formaal, der fortjener Støtte af nogen Art.

Det maa dog vist være den høje Departementschef bekendt, at Afholdsbevægelsen faar og gennem en meget lang Aarrække har faaet Støtte af den danske Stat, ganske vist en i Forhold til Bevægelsens Betydning yderst beskedent Støtte, men dog en saa stor Støtte, at det betyder en Anerkendelse fra Rigsdag og Regering af Bevægelsens almennyttige Betydning. Saa er det lige haardt nok, at Departementschefen regner Afholdsbevægelsen for en Organisation, der ikke er værdig til at afholde et Lotterispil eller en Tombola.

Det er dog en Kendsgerning, at Afholdsbevægelsen har haft en overordentlig stor Betydning for Ædrueligheden i vort Folk, selv om der endnu er langt igen, før vi kan sige, at der ikke nydes stærke Drikke til Overmaal. Nu vil maaske nogen indvende, at det er de store Skatter paa Spiritus, der har fremmet Ædrueligheden, og jeg erken- der, at disse Skatter har haft stor Betyd-

ning i den Retning, men der er stærk Brug for Afholdsbevægelsens Arbejde ved Siden af, og det var da ogsaa Afholdsbevægelsens Arbejde, der banede Vej for de høje Spiritusskatter. Jeg erindrer fra min tidligste Ungdom, hvilket Ramaskrig det vakte, da der paa Rigsdagens Bord fremlagdes et Forslag om en meget beskedent Skat paa Brændevin. Man skabte Slagordet om den fattige Mands Snaps. Men 30 Aar senere gik det uhyre let at gennemføre en Skat paa Spiritus, der laa mange Gange saa højt, som noget Menneske kunde tænke sig i 80erne og 90erne. Denne Sindelagsændring havde Afholdsbevægelsen skabt gennem 30 Aars Agitationsarbejde. Det er derfor helt urimeligt, naar Justitsministeriet sammenstiller Afholdsorganisationerne med Kegleklubber o. lign.

Jeg henstiller derfor til den kommende Justitsminister at søge dette mærkelige Cirkulære ændret. Jeg føler mig overbevist om, at det vilde aldrig have faaet den Form, det fik, hvis det havde været udstedt af en parlamentarisk Minister.

Jeg har ogsaa en anden Anke mod Justitsministeriets Departementschef. Under den regeringsløse Periode indstillede Københavns Magistrat enstemmigt, at en ledig Biografbevilling blev givet til Afholdsbevægelsens Studie- og Oplysningscentral, og Indstillingen blev varmt anbefalet af Ædruelighedskonsulenten. Men Afholdsbevægelsen fandt ikke Naade for Departementschefens Øjne, han gik mod Magistratens enstemmige Indstilling. Dette kan ikke ændres, men skulde der senere blive Mulighed for at give en Biografbevilling til Afholdsbevægelsens Oplysningsarbejde, henstiller jeg til den kommende Justitsminister at tage en anden Stilling end hans høje Departementschef.

Jeg har rettet disse Henstillinger til den kommende Justitsminister, idet jeg er klar over, at der intet kan ske paa det Omraade, jeg her har talt om, før efter det Valg, vi nu gaar ud til, og det Ministerskifte, som derefter maa følge. Men det er min sikre Tro, at den nuværende Justitsminister vil fortsætte i Embedet ogsaa i det nye Ministerium, og saa haaber jeg, at Ministeren vil tage min Henstilling under en meget nøje og velvillig Overvejelse.

Erik Appel: De økonomiske og straf-feretlige Spørgsmaal lægger i udpræget Grad Beslag paa Regeringens og Rigsdagens Overvejelser, men derved bør ikke Opmærksomheden unddrages det daglige Livs rent menneskelige Behov. Mennesket lever nu